31994R2728

12.11.1994 URADNI LIST EVROPSKIH SKUPNOSTI L 293/1

UREDBA SVETA (ES, EURATOM) št. 2728/94
z dne 31. oktobra 1994
o ustanovitvi Jamstvenega sklada za zunanje ukrepe

SVET EVROPSKE UNIJE JE

ob upoštevanju Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti in zlasti člena 235 Pogodbe,

ob upoštevanju Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti za atomsko energijo in zlasti člena 203 Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Komisije ([1]),

ob upoštevanju mnenja Evropskega parlamenta ([2]),

ob upoštevanju mnenja Računskega sodišča ([3]),

ker je skupni proračun Evropskih skupnosti izpostavljen večjemu finančnemu tveganju zaradi jamstev za posojila tretjim državam;

ker je Evropski svet 11. in 12. decembra 1992 sklenil, da preudarno upravljanje proračuna in finančna disciplina zahtevata ustanovitev novega finančnega mehanizma in da je zato treba ustanoviti Jamstveni sklad za pokrivanje tveganj v zvezi s posojili in jamstvi za posojila tretjim državam ali za projekte, ki se izvajajo v tretjih državah; ker se ta potreba lahko zadovolji z ustanovitvijo Jamstvenega sklada, iz katerega bo mogoče črpati za neposredna plačila upnikom Skupnosti;

ker so se institucije na podlagi Medinstitucionalnega sporazuma z dne 29. oktobra 1993 dogovorile, da v proračun vključijo rezervo za dana posojila in jamstva v korist tretjih držav in v tretjih državah;

ker trenutno obstaja mehanizem za plačilo na podlagi jamstev, ko se ta aktivirajo, zlasti z začasnim črpanjem gotovinskih sredstev, kakor določa člen 12 Uredbe Sveta (EGS, Euratom) št. 1552/89 z dne 29. maja 1989 o izvajanju Sklepa 88/376/EGS, Euratom, o sistemu lastnih sredstev Skupnosti ([4]);

ker je treba Jamstveni sklad osnovati s postopnimi plačili sredstev; ker bo sklad pozneje prejemal tudi obresti na investirana sredstva in zneske, ki jih bo izterjal v primeru zamude dolžnika, ko sklad že izplača znesek na podlagi jamstva;

ker se ob upoštevanju prakse mednarodnih finančnih ustanov zdi, da je 10 % primerno razmerje med sredstvi Jamstvenega sklada in jamčenimi obveznostmi iz glavnice, povečanimi za neplačane zapadle obresti;

ker plačila v Jamstveni sklad znašajo 14 % zneska vsakega posla, se zdi primerno, da se doseže ta ciljni znesek; ker je treba opredeliti ureditev za izvajanje takih plačil;

ker je treba preveriti stopnjo za oblikovanje rezervacij, ko je dosežen ciljni znesek; ker se, če Jamstveni sklad preseže ciljni znesek, presežek plača nazaj v skupni proračun Evropskih skupnosti;

ker je treba finančno poslovodenje Jamstvenega sklada zaupati Evropski investicijski banki (EIB); ker naj bi finančno poslovode-

([1]) UL C 68, 11.3.1993, str. 10.
([2]) UL C 315, 22.11.1993, str. 235.
([3]) UL C 170, 21.6.1993, str. 25.
([4]) UL L 155, 7.6.1989, str. 1. Uredba, kakor je bila nazadnje spremenjena z Uredbo (ES, Euratom) št. 2729/94 (UL L 293, 12.11.1994, str. 5).

nje revidiralo Računsko sodišče v skladu s postopki, za katere se dogovorijo Računsko sodišče, Komisija in Evropska investicijska banka;

ker za sprejetje te uredbe Pogodbe ne določajo nobenih drugih pooblastil razen pooblastila na podlagi člena 235 Pogodbe o ES in člena 203 Pogodbe ESAE,

SPREJEL NASLEDNJO UREDBO:

Člen 1

Ustanovi se Jamstveni sklad, v nadaljnjem besedilu „sklad“, katerega sredstva se uporabljajo za poplačilo upnikov Skupnosti v primeru zamude porabnika posojila, ki ga odobri ali zanj da jamstvo Skupnost.

Dana posojila in jamstva iz prvega odstavka, v nadaljnjem besedilu „posli“, so posli, ki se izvajajo v korist tretje države ali za namene financiranja projektov v tretjih državah.

Člen 2

Sklad se financira iz:

— plačil iz skupnega proračuna Evropskih skupnosti v skladu s členom 4,

— obresti na investirana sredstva sklada,

— izterjanih zneskov v primeru zamude dolžnikov, ko sklad že izplača znesek na podlagi jamstva.

Člen 3

Sklad zbere sredstva do ustrezne višine, v nadaljnjem besedilu „ciljni znesek“.

Ciljni znesek znaša 10 % skupnih neplačanih obveznosti Skupnosti do virov sredstev iz vsakega posla, povečanih za neplačane zapadle obresti.

Če je na koncu leta ciljni znesek presežen, se presežek plača na posebno postavko v bilanci prihodkov skupnega proračuna Evropskih skupnosti.

Člen 4

1. Plačila iz prve alinee člena 2 so enaka 14 % vrednosti investiranega kapitala poslov, dokler sklad ne doseže ciljnega zneska.

Ko sklad doseže ciljni znesek in v vsakem primeru najpozneje konec leta 1999, se preveri stopnja za oblikovanje rezervacij.

2. Plačila v sklad se izvršujejo v skladu z ureditvijo, opisano v Prilogi.

Člen 5

Če se zaradi aktiviranja jamstev zaradi zamude sredstva sklada znižajo pod 75 % ciljnega zneska, se stopnja za oblikovanje rezervacij za nove posle dvigne na 15 %, dokler ni ponovno dosežen ciljni znesek, ali če pride do zamude preden je dosežen ciljni znesek, dokler ni v celoti vrnjen znesek, ki je bil črpan pri aktiviranju jamstva.

Če se zaradi aktiviranja jamstva zaradi ene ali več večjih zamud sredstva sklada znižajo pod 50 % ciljnega zneska, Komisija predloži poročilo o izrednih ukrepih, ki bi bili lahko potrebni za ponovno napolnitev sklada.

Člen 6

Komisija finančno poslovodenje sklada zaupa EIB na podlagi mandata v imenu Skupnosti.

Člen 7

Komisija najpozneje 31. marca naslednjega proračunskega leta pošlje Evropskemu parlamentu, Svetu in Računskemu sodišču letno poročilo o položaju sklada in njegovem vodenju v preteklem letu.

Člen 8

Bilanca prihodkov in odhodkov ter bilanca stanja sklada se priložita k bilanci prihodkov in odhodkov ter bilanci stanja Skupnosti.

Člen 9

Komisija do 31. decembra 1998 predloži izčrpno poročilo o delovanju sklada.

Člen 10

Ta uredba začne veljati sedmi dan po objavi v *Uradnem listu Evropskih skupnosti*.

Člen 4 se uporablja za posle, za katere je bila odločitev sprejeta in prevzeta obveznost po 1. januarju 1993.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Luxembourgu, 31. oktobra 1994

Za Svet

Predsednik

K. KINKEL

PRILOGA

Ureditev za plačila iz prve alinee člena 2

1. Plačila v sklad se izvršujejo v skladu z ureditvijo iz odstavkov 2 in 3, odvisno od tega, ali so ti posli:

   (a) najeta ali dana posojila Skupnosti ali jamstva finančnim organizacijam ne glede na to, ali se izvedejo v enem obroku ali v več obrokih, razen poslov iz (b) [1];

   (b) najeta ali dana posojila Skupnosti ali poroštva finančnim organizacijam v okviru kreditnega aranžmaja, porazdeljena na več let, za mikro-ekonomske in strukturne namene [2].

2. Za posle iz točke 1(a) Komisija začne postopek za izvršitev plačil v sklad takoj, ko Svet formalno sprejme okvirni sklep. Znesek, ki ga je treba plačati v sklad, se izračuna na podlagi skupnega zneska posla, ki ga določi Svet.

3. Pri poslih iz točke 1(b) se plačila v sklad izvedejo v letnih obrokih, ki se izračunajo na podlagi letnih zneskov iz finančnih izkazov v prilogi predloga Komisije, ki se po potrebi prilagodijo glede na sklep Sveta.

   Komisija začne postopek za izvrševanje plačil v sklad takoj, ko Svet formalno sprejme okvirni sklep, ali na začetku naslednjega proračunskega leta, če za tekoče proračunsko leto ni predvidenega nobenega posla. Za naslednja proračunska leta bo Komisija začela postopek plačevanja na začetku proračunskega leta.

   Od drugega leta dalje se zneski, ki se plačajo v sklad, popravijo za razliko, evidentirano 31. decembra prejšnjega leta, med ocenami na podlagi prejšnjih plačil in dejanskimi zneski posojil, podpisanih v navedenem letu. Vsaka razlika za prejšnje leto ima za posledico plačilo v naslednjem letu.

4. Ko Komisija začne plačilni postopek, preveri stanje izvajanja poslov, na podlagi katerih so bila izvršena prejšnja plačila, in kadar prvotno določeni roki za prevzem obveznosti niso upoštevani, predlaga, da se to upošteva pri izračunu prvega plačila, ki se izvrši na začetku naslednjega proračunskega leta za posle, ki se že izvajajo.

5. Za posle, za katere Svet sprejme sklep po 1. januarju 1993, Komisija začne postopek plačevanja v sklad takoj po začetku veljavnosti uredbe v skladu z ureditvijo iz prejšnjih odstavkov.

---

[1] Primeri te vrste poslov: posojila za plačilno bilanco tretjih držav ali jamstva, odobrena konzorciju komercialnih bank za financiranje nakupa prehrambenih izdelkov v tretjih državah.

[2] Primeri te vrste poslov: posojila Euratom tretjim državam in jamstva, dana EIB za posojila državam v razvoju v Latinski Ameriki in Aziji ter srednje- in vzhodnoevropskim državam (SVED).